

Merhaba
"Anadolu'nun Gözü"

gazetesinin
okurlarına
armağandır.
Çarşamba
günleri
yayımlanır.

KADEMİK

Sayfalar

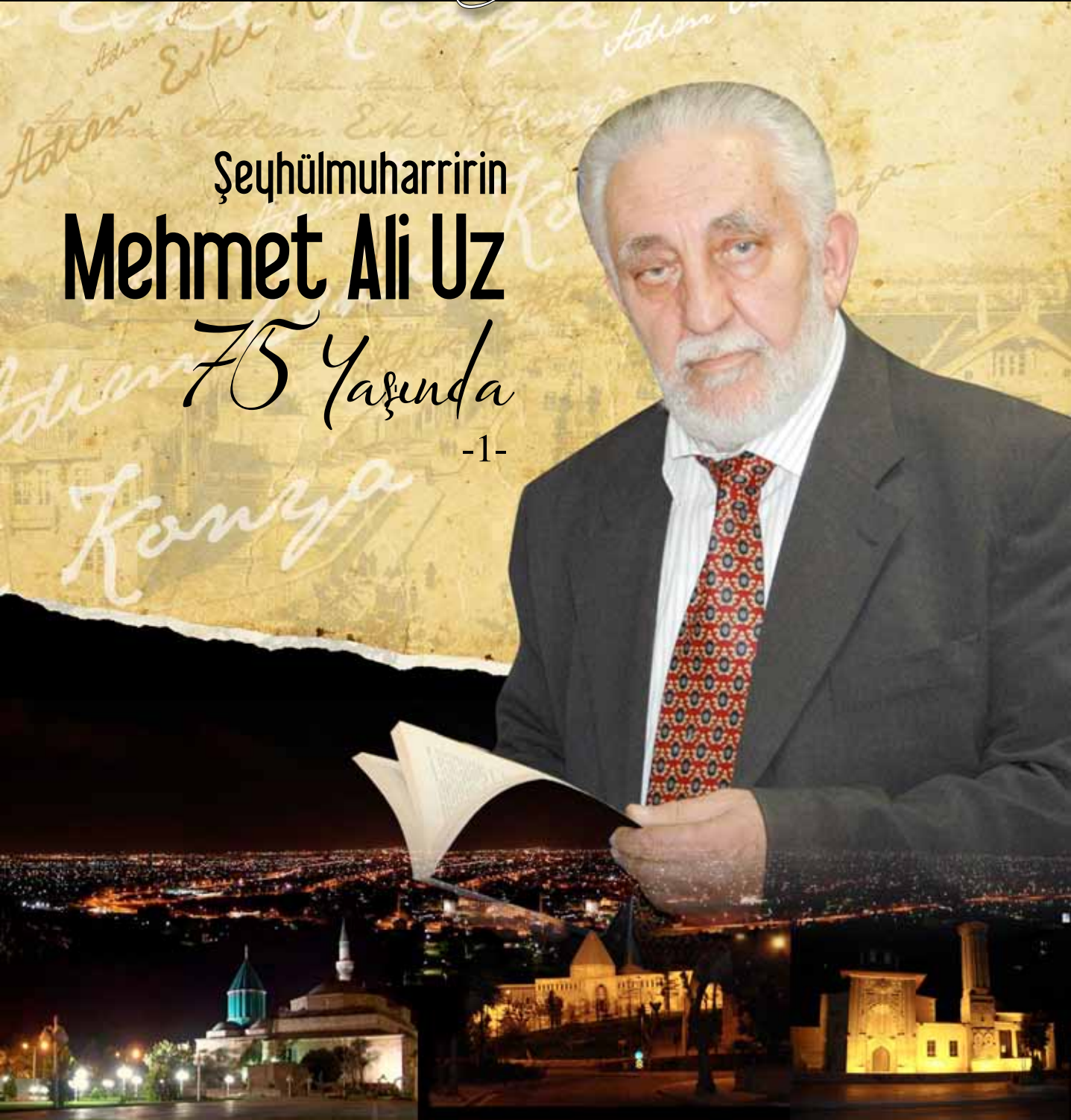
Cilt: 10 Sayı: 29
3 KASIM 2010 ÇARŞAMBA

Hazırlayan: Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU
saimsakaoglu@hotmail.com

Şeyhülmuhammadin
Mehmet Ali Uz

75 Yaşında

-1-

Prof. Dr.
Saim SAKAROĞLU

UZ SAYILARI ÜZERİNE

Konya'ya 'kesin dönüş' yaptığım tarih, 1988 Eylülünün sonudur. O yıllardaki kural-lara göre profesör olabilmek için başka bir üniversiteye gitmeniz gerekmektedir. Kuruluşundan başlayarak görev almak istediğim Selçuk Üniversitesine yaptığım başvurular, şimdi adlarını anmayacağım 'yaşayan merhumlar' aracılığıyla engellenince Erzurum'daki görevimi sürdürmeyi uygun buldum. Yıllar akıp gitti. Gün geldi, Konya'nın da kapısı aralandı. Ancak dönemin rektörü Sayın Prof. Dr. Halil Cin'in çabalarıyla Konya'da görev almamın gerçekleşmesi yolunda adımlar atılınca büyük üniversitelerinden de teklifler almaya başladım. Oysa ben kararımı çoktan vermişim. Nasreddin Hoca gibi düşünerek, 'Dünyanın merkezi Konya' diyerek yola çıktım. Bana sunulan öbür teklifler de üzerinde du-

Mehmet Ali Uz, Saim Sakaoğlu ile
Meram'daki baş evinde.

rumaya değerdi. Bugün, 22 yıl ötesine dönüp bakınca gördüm ki oralara gitmemekle pek çok şey kaybetmişim; ama bir şeyi kazanmışım: Konya'mı.

Konyalı olduğumu bilmeyenlerin, 'Ne işin var Konya'da?' sorularına verdiğim, 'Ben Konyalıyım arkadaş!' cevabım onları şaşırtıyordu. Kısacası, 22 Eylül 1959 sabahı Konya Garı'nda başlayan gurbet tam 29 yıl sonra sılıya dönerek noktalanıyordu. Her yıl birkaç defa gelmeme, yıllık iznimin bir bölümünü Konya'da geçirmememe karşılık Konya benim için bir 'bilinmeyen' olmuştu. Akra-ba çevrem dışında, mahalle ve okul arkadaşlarımdan başka kaç kişiydi konuşabileceklerim. Etkin bir 'Erzurum Konyalılığımdan sonra durgun bir Konya Konyalılığı' bana zor geliyordu.

Sayın Rektörümüz Prof. Dr. Halil Cin'in lütfedip beni Eğitim Fakültesi Dekanlığı için Ankara'ya (YÖK'e) önerdi. Bu isteğin kabulü 20 gün ya sürdü, ya sürmedi. Artık çevrem genişliyordu. Konya'ya 'kesin dönüş' yaptığımı bilen 'eski dostlar'la buluşuyorduk. Düzenlediğimiz ciddi toplantılar aracılığıyla yeni dostlar ediniyordum. Hasılı, Konyalılığım öne çıkıyor ve kendimi birtakım güzel insanların arasında buluyordum. Böylece haftalar, aylar geçerken, bilimsel toplantılar başlayıp biterken ben de Konyalılığımı geniş kitlelere duyurabiliyordum.

Onca güzel insan arasında Meh-

met Ali Uz Bey de vardı. Gelin görün ki onunla ilk defa nerede karşılaştık, nasıl tanıştık veya kim tanıştırdı, bir türlü hatırlayamıyorum. Bence, onunla tanışmamız iki kutsal mekândan birinde olmuştur: Şimdi yerinde kameriyeler (kamelyalar değil) esen 'Prof. Dr. Erol Güngör Konferans Salonu' veya 'Konya Aydınlar Ocağı'. Atalar ne güzel söylemişler hani, "Hacı hacıyı Mekke'de..." diye. Bizimki de öyle oldu zâhir...

Onun *Konya Postası*'ndaki 'hızlı gazetecilik'ini hatırlayanlarımız hâlâ aramızda... Gazeteye, başta arşivi olmak üzere çekidüzen vermesi, belki de Konya basınındaki önemli hizmetlerinden biridir. Sonra, yine aynı gazetede 'Akademik Sayfa', *Merhaba*'daki 'Akademik Sayfalar' derken kitaplar, kitaplar...

Onun güzel bir yanı da, vefa duygusunun en üst noktada olmasıdır. 'Akademik Sayfalar' âdeti bir vefa arşivi gibidir. Kimler o sayfalar-daki haklı yerlerini almamışlardır ki... Sağ olsunlar, geçen yılın, 2009'un benim 70. yaşım olması münasebetiyle iki özel sayıyla gönümü fethedivermişti. Bu yıl takvimler

onun 75. yaşını gösteriyor... Eh artık, "Üç çeyrek yüzyıllık" dostumuza bir de biz o güzel ve anlamlı sayfalara taşınmalıydık. İstedim ki bizim işimiz, biraz daha bilimsel olsun. Dostlarına ve dostlarıma aşağıdaki kısa mektubu yazarak birer yazı isterken de bir 'ilk'e imza atıyorduk. Artık, yazılar telefonla istenilmiyor, bir yazı ile isteniliyordu. İşte o mektup... Bir belge özelliğiyle sunuyorum.

.....

Elbette yazı istediklerimizi sınırlandırmalıydık; öyle yapmasaydık ortaya, gazete sayfalarını aşan bir 'Armağan Kitabı' çıkıverecekti.

Gerçi, ustamızın adı Hıdır değilse de, "Elimizden gelen budur" diyerek huzurunuzla çıkıyoruz. 65. yaşım münasebetiyle Konya Aydınlar Ocağının düzenlediği toplantıda bir dostumuzun dil sürçmesi sonucu dediği gibi, 'Nice 75 yıllara' yerine, 'Mehmet Ali Bey, nice sağlıklı ve huzurlu yıllara... Evdeşinizle, çocuklarınızla, torunlarınızla ve dostlarınızla... Gönlünüzce, düşündüğünüz ve inandığınız gibi yaşayarak.'

Baki selam...

Aczimin Girgesi

M. Ali Uz Bey...

İnsanlar bazen mesleğiyle anılır,
Bazen de babası yahut dedesiyle...
Mehmet Ali Uz Bey de anılacak hep,
Eminim, Konya Ansiklopedisi'yle...

Ahmet Serpi

Ahmet KUŞ

MEHMET ALİ UZ

1935 yılında Konya'nın Kalecik Mahallesi'nde doğdu. Hem baba tarafından hem de anne tarafından Konya'nın seçkin ailelerine mensuptur. Babası Halil Efendi, annesi Hikmet Hanım'dır. Dedesi Sarı Ali Efendi (Ali Avni Uz) Cumhuriyet döneminin ileri gelen eğitimcilerinden olup Füyüzat-ı Hamidiye Mekteplerinin (iptidai ve rüştiye) sahibi ve müdürüdür. Konya eğitim tarihinde önemli bir yeri olan bu okul 1900'lü yılların başında açıldı. İbrahim Hakkı Konyalı, İzzet Koyunoğlu ve Raşit Usman Füyüzat-ı Hamidiye Mektebinde tahsil gören Konyalı aydınlardan bazılarıdır. Dedesi Sarı Ali Efendi, babası ve annesi okumaya çok meraklıydılar. Annesi Hikmet Hanım hem Osmanlıca hem de yeni Türkçe okuyup yazabilen birisiydi.

Anne tara-

Zari Efendiye ulaşır.

Gazi Mustafa Kemal Paşa İlkokulunu bitirdikten sonra bir süre Bulgur Tekke Kur'an Kursuna gitti. Daha sonra Konya İmam Hatip Okuluna kaydoldu. Kitap okuma alışkanlığı gelişmiş bir ailede büyümesi onu da kitaba yöneltti. Özellikle ortaokul yıllarında kitaba olan bağlılığı ve sevgisi daha da arttı. Çoğu za-

fın -
dan soyu, Adliye Medresesi'nin kurucusu Müsevitzade Adil Efendi ve onun oğlu şair ve müderris Mehmet

man cep harçlığını bile kitap almada kullandı. Şimdiki İş Bankasının karşısında Yeni Sinema'nın yanında bulunan Milli Eğitim Bakanlığı kitap satış şubesinin müdiresi olan hanım onu bir kitaplık kurmaya teşvik etti. Okuma aşkı İmam Hatip Okulunun lise döneminde de devam etti. Son sınıflara doğru bazı gazete ve dergilerde yazı yazmaya başladı. İlk yazısı

Yeni Konya gazetesinde yayımlandı. Yazmayı hiç bırakmadı. 1958 yılında Konya İmam Hatip Okulunun ilk mezunlardan biri olarak diploma aldı.

1960-1961 Öğretim Yılında Konya Erkek Lisesinden mezun olduktan sonra Ankara Hukuk Fakültesine kaydoldu. Hukuk Fakültesine girdiği yıl bir taraftan da Konya'da o yıl açılan Eğitim Enstitüsüne devam etti. Altı ay sonra Enstitü idaresince iki okuldan birisini tercih etmeye zorlanınca, Hukuk Fakültesini tercih ederek Eğitim Enstitüsünü bırakmak mecburiyetinde kaldı.

1962 yılında öğretmen Ahmet Hamdi Güragaç'ın kızı Şükran Hanım'la evlendi. Bu evlilikten üç kızı oldu.

Hukuk Fakültesinden 1967 yılında mezun oldu. Avukatlık stajını da tamamladıktan sonra Konya gazetecilerinin duayeni merhum Mustafa Ataman'ın teşvikiyle mahalli gazetelerde günlük yazılar yazmaya başladı. Askerliğini yedek subay olarak Çorlu'da tamamladı. 1969'da Milliyetçi Hareket Partisi'ne katıldı ve merkezi ilçe başkanlığı, 1970'li yıllarda üç dönem aynı partinin il başkanı olarak görev yaptı.

Bu dönem ekonomik ve siyasi olarak Türkiye'nin çok çalkantılı olduğu yıllardı. 1977 seçimlerinden sonra yorulduğu için il başkanlığını bıraktı. Biraz dinlenebilmek amacıyla Karapınar'da noterlik görevine başladı. Burada üç yıla yakın bir süre noterlik yaptı. Çocukların tahsili, siyasetteki yozlaşmalar ve kavgalar sebebiyle noterliği bıraktı ve yeniden avukatlığa başladı. Avukatlık yaparken yedi yıl Konya Akşam Lisesinde edebiyat ve kompozisyon derslerine, on beş yıl kadar da Selçuk Üniversitesi Mühendislik - Mimarlık Fakültesinin bazı bölümlerinde İş Hukuku derslerine girdi.

Büyük ideallerle başladığı ve çok sevdiği avukatlık mesleğini, ahlaki

yapıdaki ve toplumdaki bozuklukların artmaya başlaması gibi sebeplerle 1992 yılında fiilen bıraktı. Bu tarihten sonra araştırma ve kitap çalışmalarına yöneldi. Bu dönemden itibaren yazdığı kitaplar arka arkaya yayımlanmaya başladı. Araştırma yaparken ve kitap yazarken Osmanlıca bilmesi çok işine yaradı. Yazıları sırasıyla *Hamle*, *Konya Postası* ve *Merhaba* gazetelerinde yayımlandı. Bir yıl kadar *Konya Postası*'nda Genel Yayın Müdürü olarak görev yaptı. Dört yıl süresince *Konya Postası* bünyesinde Türk kültürü, ilim ve irfanına dair yazıların yer aldığı "Akademik Sayfa"nın editörlüğünü yaptı. *Konya Postası*'ndan ayrıldıktan sonra köşe yazılarına ve "Akademik Sayfalar"a *Merhaba* gazetesinde devam etti. Akademik Sayfalar'ın yayını *Merhaba* gazetesi bünyesinde halen devam etmektedir.

M. Ali Uz avukatlığın yanı sıra hayatının 30-40 yılını kapsayan farklı dönemlerinde sivil toplum kuruluşlarında da görev aldı ve bu kuruluşlar bünyesinde düzenlenen sos-

yal faaliyetlere katıldı. Aydınlar Ocağı ve Yeşilay Konya Şubelerinin kurucuları arasında yer aldı. Konya Aydınlar Ocağı'nda 15 yılı yakın bir süre başkanlık yaptı. Aynı şekilde Yeşilay Derneğinin Konya şubesinin kuruluşundan itibaren 20 yıldan fazla bir süreyle yöneticiliğini yaptı. Yeşilay Derneği başkanlığı yaptığı sırada öğrencilere, velilere, öğretmenlere verilmek üzere sigaranın, içkinin zararları, kötü alışkanlıklardan korunmayla ilgili yeterince yayın bulunmadığı için ilk kitaplarını bu konularda hazırladı. Bu serinin *Bağımlılık Yapan Maddeler* adlı ilk kitabı 1987 yılında yayımlandı. Bu kitabı daha sonra kumar, fuhuş konulu kitaplar takip etti. Yeşilay başkanlığı döneminde bu eserlerin yanı sıra bizzat kendi verdiği konferanslar ile özellikle okul çağındaki gençleri ve toplumun diğer bireylerini kötü alışkanlıklar konusunda aydınlatmaya çalıştı. Ayrıca bu konuda hassasiyeti olan ilim adamlarını Konya'ya davet ederek konferanslar tertip etti. Aydınlar Ocağı yöneticiliği yaptığı dönemde de Türk kültürüne yönelik çalışmalara ve toplantılara devam etti. Özellikle bu dönem-

de millî tarih, edebiyat, siyaset, Türk dili ve sosyal hayata ilişkin konferansların tertibine özel bir önem verdi.

M. Ali Uz aynı zamanda iyi bir biyografi yazarıdır. Çeşitli tarihlerde kaleme aldığı biyografik eserler sayesinde birçok Konyalı âlimi, yazarı, gazeteciyi, sanatçıyı, siyaset adamını tanıttı. Bu konudaki ilk eseri içerisinde çok sayıda biyografiye yer verilen ve ilk baskısı 1993 yılında yayımlanan *Baba Veled'den Günümüze Konya Âlimleri ve Velileri* adlı iki ciltlik kitabın ilk cildir. Aynı kitabın ikinci cildi 1995 yılında yayımlandı. Biyografi serisi bu iki kitaptan sonra da devam etti ve gazeteciliğe başlamasında teşvik edici bir yönü de olan merhum Mustafa Ataman'ın hayat hikâyesini anlattığı eseri 1997 yılında yayımlandı. Bu kitabı sırasıyla Ereğlili Müsevvit Mustafa Fehmi Efendi, Nuzumlalı Ahmet Hamdi Efendi, Sarı Ali Efendi, Ankaravî Mehmet Dede, Hafız Murtaza Efendi, Ladikli Hacı Ahmet Ağa ve Hacı Veyiszade Mustafa Efendi hakkındaki kitapları takip etti. Farklı dönemlerde kaleme aldığı biyografik eserler

ve uzun yıllardan beri devam eden “Akademik Sayfalar” bir nevi “Konya Ansiklopedisi”ne hazırlık dönemi teşkil etti. Konya Büyükşehir Belediyesi bünyesinde ansiklopedi çalışmaları başlamadan önce merhum Selçuk Es’in daha önce gazetelerde tefrika edilen “Büyük Konya Ansiklopedisi” üzerinde üç - dört yıl süresince çalıştı. 10 cilde yakın bir hacimde olan bu çalışma içerisinde seçtiği maddelerle iki ciltlik bir muhtasar Konya Ansiklopedisi hazırladı. Konya Büyükşehir Belediyesine bağlı bir kuruluş olan Kültür A.Ş. “Konya Ansiklopedisi” hazırlanması için bir komisyon oluşturunca bu komisyonda Yayın Kurulu Başkanı olarak görev aldı ve mesaisinin büyük bir bölümünü ansiklopedi çalışmalarına tahsis etti. Halen 2010 yılı başında ilk cildi yayınlanan *Konya Ansiklopedisi*’nin ikinci ve üçüncü cildinin çalışmaları için kurulan komisyondaki görevine devam etmektedir.

Mehmet Ali Uz, çeşitli gazete ve dergilerde ilgi alanına giren konularda yüzlerce makale yayımlamış, bazı bilimsel toplantılarda da bildiriler sunmuştur. Halen Merhaba gazetesinin haftalık kültür eki *Akademik Sayfalar*’dan başka aynı gazetede haftalık yazılar kaleme almaktadır. Şu anda bazı kitaplarının yeni baskılarını hazırlamakta, yeni eserler üzerinde çalışmaktadır.

BAŞLICA YAYINLARI

Sayın Uz’un kitap boyutundaki yayınları basım yılına göre aşağıda verilmiştir. Kitapların tamamı Konya’da değişik basımevlerince basılmıştır.

- Bağımlılık Yapan Maddeler* (1987)
- Baba Veled’den Günümüze Konya Âlimleri ve Velileri, Cilt I* (1993)
- Toplum Çökerten Sosyal Afetler I / Kumar* (1994)
- Toplum Çökerten Sosyal Afetler II / Fuhuş* (1995)
- Baba Veled’den Günümüze Konya Âlimleri ve Velileri Cilt II* (1995)
- Toplum Çökerten Sosyal Afetler III / Bağımlılık Yapan Maddeler* (1996)

- 75. Basım Yılında Mustafa Ataman, Hayatı ve Eserleri* (1997)
- Konya ve Rehberi (Osmanlıcadan yeni Türkçeye çeviri)* (1998)
- Kırk Hadis (Kısa Hadisler)* 2001
- Şiirimizde Meşhur Beyit ve Mısralar* (2002)
- Ereğlili Müsevvit Mustafa Fehmi Efendi, Nuzumlalı Ahmet Hamdi Efendi, Sarı Ali Efendi, Çocukları ve Torunları* (2002)
- Konya Kültürüne Hizmet Edenler Cilt I* (2003)
- Konya Kültürüne Hizmet Edenler Cilt II* (2004)
- Baba Veled’den Günümüze Konya Âlimleri ve Velileri (İki cilt bir anada)* (2004)
- Ankaravi Mehmet Dede* (2004)
- Hafız Murtaza Efendi / Saçlı Hoca* (2005)
- İmam Hatip Okulu / İlk Mezunları (Halit Güler ile)* (2005)
- Ladikli Hacı Ahmet Ağa* (2006)
- Konya Hukuk ve Baro Tarihçesi* (2006)
- Hacı Veyiszade Mustafa Efendi ve Ailesi* (2008, 2009)

Prof. Dr. Ali Berat
ALPTEKİN

AVUKAT MEHMET ALİ UZ

Her ilin, ilçenin, beldenin, hatta köyün kültür değerlerinin savunucusu ve onları gelecek nesillere aktarılması için çaba sarf eden insanları vardır. Bunlar bir öğretmen, bir mühendis, bir din adamı, bir gazeteci, bir hukukçu olabilir. Sözüünü ettiğimiz insanlar hiçbir karşılık beklemezsin kültür değerlerimizi araştırırlar, toplarlar ve kendi imkânlarını zorlayarak bu bilgileri kitap, makale hâline getirirler. Bu insanların gayretleri, çalışmaları sağlıklarında pek de anlaşılmaz. Ancak günün birinde bu insanlar toplum önderi olarak takdim edilmeye başlanır.

Sivas'ta İbrahim Aslanoğlu, Mersin'de Sait Uğur, Adana'da Ali Rıza Yalçın (Yarkın), Gaziantep'te Cemil Cahit Güzelbey, Elazığ'da İshak Sunguroğlu, Diyarbakır'da Şevket Beysanoğlu, İstanbul'da M. Halit Bayrı, Konya'da Saadettin Nüzhet Ergun adlardan bazılarıdır. Adlarını saydığımız kuşak Cumhuriyet Türkiye'sinin birinci ve ikinci nesilleriydi. Üçüncü, belki de dördüncü nesil diyebileceğimiz araştırmacılar teknik ve maddi açıdan daha şanslılardır. Bunlar kendilerinden önceki neslin atla dolaştığı yerleri motorlu araçlarla gezdiler. İlk neslin eliyle yazdığı notları bu nesil kasete, hatta kameraya aldı; bilgisayar teknolojilerinden yararlandı.

İşte bu yazımızda Konya kültürüne hizmet eden Sayın Mehmet Ali Uz Bey'den söz edeceğiz.

Ben Mehmet Ali Uz Bey'i yine bir Konyalı olan Prof. Dr. Saim Sakaoğlu vasıtasıyla tanıdım. Fırat Üniversitesi'nden Selçuk Üniversitesi'ne geldiğim günlerde Konya Postası gazetesinin kültür sayfasının yöneticisi Mehmet Ali Uz Bey'i günün birinde gazeteye getirdiğim bir makalemlerle daha yakından tanıdım. Bu tanışmayı Konyalı Âşık Mehmet Yakıcı daha da sağlamlaştırdı. Göçülü Âşık Mehmet Ağa için bir panel düzenlenmiş, panelin yöneticisi Mehmet Ali Uz, konuşmacıları ise Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin ve Doç. Dr. Ali Yakıcı idi. O yıllarda Mehmet Ali Uz Aydınlar Ocağı ve Yeşilay Derneği'nin başkanlıklarını yapıyordu. Bu yıllarda Mehmet Ali Uz'un Türkçeye hâkimiyetini, hassasiyetini Türk Dil Kurumunun *İmla (Yazım) Kılavuzu*'na sahip olduğuna şahit oldum.

Daha sonra *Merhaba* gazetesinin *Akademik Sayfalar*'ında Mehmet Ali Uz ve Saim Sakaoğlu beylerin zorlamasıyla birkaç küçük makalem yayımlandı.

Mehmet Ali Uz ve Saim Sakaoğlu'nun bir araya getiren unsurların başında Konya kültürü gelmekteydi. İkinci olarak yine çeşitli meslek gruplarından insanlarla ayda bir ev toplantılarını yapmaları onları daha yakından tanımama vesile oldu. İkilinin üçüncü bir araya gelişleri Mehmet Ali Uz Bey'in Meram'daki bahçesidir. Yüksek duvarlarla çevrilen bahçedeki demir

kapıdan içeriye girdiğinizde yemyeşil bir bahçe ile karşılaşsınız. Güller arasında yürüyerek ağaçların altında yürüdüğünüzde, serin gölgeliklere konulmuş koltuklar ve divanın arasındaki masayı bulursunuz. Bahçede hemen hemen her bitki ve meyveden var, fakat bu yazımızda bunlardan söz etmeyeceğiz. Bahçe çeşmesinin bulunduğu yerde bir de karadut ağacı var. Halk hekimleri karadutun her derde deva olduğundan söz ederler. Ağızdaki yaradan, midedeki rahatsızlıklara kadar pek çok derdin şifa kaynağı olduğunu anlatırlar. Burada yeri gelmişken bahçe sahiplerinin bu ağacı pek de bahçelerine ekmediklerini hatırlatmak isteriz. Çünkü karadut düştüğü, dokunduğu her yeri renklendirmektedir. Karadut sadece halkbilimciler için değil modern şairlerimizden Bedri Rahmi Eyüpoğlu'nun gizli aşkına da ilham kaynağı olmuştur.

*Karadutum, çatal karam, çingenem
Nar tanem, nur tanem, bir tanem
Ağaç isen dalımsın salkım saçak
Petek isem balımsın ağulüm
Günahımsın, vebalımsın
Dili mercan, dizi mercan, dişi mercan
Yoluna bir can koyduğum
Gökte ararken yerde bulduğum
Karadutum, çatal karam, çingenem
Daha nem olacaktın bir tanem
Gülen ayvam, ağlayan narımsın
Kadınım, kısrığım, karımsın*

Bu ağacın meyvesinin tamamı Saim Sakaoğlu'na aittir. Sakaoğlu Hoca'dan başka kimse bu ağacın meyvesini yemez, kimse karadutun ömre ömür kattığından söz etmez. Galiba Çaybaşı Sakaoğlu ile Meramlı Uz bu ağaçta pek çok hatırayı birlikte yaşamışlardır. Öyle zannediyorum ki ağacın tepesindeki Sakaoğlu, Uz ailesinin geçmişini hayırla yâd ederken, Uz da ağacın altında Sakaoğlu'na teşekkür etmek-

tedir. Çünkü Sakaoğlu olmasa karadutu yiyen olmayacaktır.

Mehmet Ali Uz Beyin bahçesinde erik, kaysı, elma ağaçlarının yanı sıra yol kenarında bir de ıhlamur ağacı vardır. Halk bilimciler için ıhlamur son derece önemlidir. Kurutulmuş ıhlamur kaynatıldıktan sonra içilirse sinirleri sakinleştirir, barsak kurdunu düşürür, barsak sancısını giderir, öksürüğe iyi gelir, tıkanan damarları açar, nezle ve gripi iyileştirir, hazımsızlığa iyi gelir, mide üşütmesine ve uykusuzluğa iyi gelir. İdrar söktürür, kan dolaşımını düzenler, bal ile kaynatılıp içilirse mide ülserini tedavi eder. Halk arasındaki düşünceye göre ıhlamur doğal antibiyotik olup her derde devadır. Her yaz Sakaoğlu'nun ıhlamur ortakları (Mehmet Anadol, Ali Berat Alptekin, İbrahim Altunel, Zekeriya Karadavut) bu ağaçta ıhlamur toplarlar. Ayrıca Konya'nın bal arıları da ıhlamurun davetsiz müşterileridir. Elinizi ıhlamur dallarına attığınızda bal arısı vızıltılarını işitir ve Ahmet Haşim'in şiir hakkındaki görüşlerini hatırlarsınız: *“Kelime değişiklikleri ve*

abenk endişeleri arasında 'mânâ' kararırssa, rub onu ahengin lezzetiyle telâfi eder. Esasen 'mânâ', ahengin yaptığı telkinlerden başka nedir? Şiirde konu, şair için, ancak terennüm ve tahayyüle bir vesiledir. Sıkı bir defne ormanının ortasına bırakılan bal dolu bir porselen kavanoz gibi, mânâ şiirin yaprakları içinde gizlenerek her göze görünmez ve yalnız hayal ve kelime kaafilelerini, vızılı arılar gibi, dışında ve etrafında uçuşturur. Porselen kavanozu görmeyen okuyucu, akıllara hayret veren bu arıların kanad musikisini işitmekle zevk alır. Zira kırmızı çiçekli siyah defne ormanının bütün sırrı bu gümüş kanadların sesindedir.” (Akyüz 1973: 112).

Ihlamurun alt dallarına kolayca ulaşıldığından toplama daha çok üst dalarda yoğunlaşmaktadır. Sakaoğlu ve ihlamur arkadaşları ihlamur toplarlarken Mehmet Ali Uz onları yalnız bırakmaz. Hatta yük-

sekteki dalları aşağıya eğerek ihlamur toplayıcılarına yardımcı olur. Bu arada ihlamur ağacının etrafındaki eller çalışırken genellikle Mehmet Ali Uz'un sorusuyla, edebiyat, kültür sohbetleri de koyulaşır, tarihle hatıra birleşerek geçmiş hayırla yâd edilir.

Bahçe sahibi Mehmet Ali Uz Bey Türk misafirperverliğinin güzelliklerini her gidişimizde göstermiştir. Sıcacık poaçalar, ellerimizle dalından kopardığımız salatalık ve domateslerle bir başka tatlanmaktadır. Elbette çay içenlere çay ikramı, çay içmeyenlere de diğer içeceklerden ikramların yapıldığını hatırlatmak isteriz.

Ben Meram Bağları'nı görmedim, Meram Deresi'nin çağıl çağıl akışını da görmedim. Ben Aydın Çavuş'u da görmedim, ama Çavuş'un ektiği ağaçları kovalarla su taşıyarak suladığına dair anlatıları çok dinledim. Ancak Mehmet Ali Uz Bey ve bahçesini görünce Konyalının misafirperverliğini yaşadım diyebilirim. Yazı Meram'da, kışı ise şehirde geçiren Sayın Uz'un boş zamanının olduğuna sanmıyorum. Bir taraftan *Akademik Sayfalar*, bir taraftan *Konya Ansiklopedisi* onun bir gününde boş zaman bırakmıyor.

Ben, Mehmet Ali Uz Beyi tebrik etmek istiyorum. Gelecek nesillere Konya kültürüyle ilgili ölümsüz eserler bıraktı. Bizleri çeşitli zamanlarda değişik mekânlarda ağırlayarak kendisiyle ilgili bir hatıra yazmamızı sağladı. Kendisine ve ailesine sağlıklı ömürler dilerken elindeki projelerini tamamlaması için yüce Allah'a dua ediyorum.

KAYNAK

Kenan Akyüz, *Abmed Hâşim / Şiirler*, İstanbul 1973.

AZİZ DOSTUM M. ALİ UZ

Av. Özgen
KÜÇÜKKONER

Konyalı hemşerilerimizden üstat Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, en son yayımladığı *Dostlara Mektuplar* isimli eserini adımıza imzalayıp gönderme lütfunda bulunurken yanına da bir zarf eklemiş. Açıp okuduğumda aziz dostum ve meslektaşım M. Ali Uz için *Merhaba* gazetesinin haftalık eki “Akademik Sayfalar”ın iki sayısının M. Ali Bey’e tahsis edileceği bildiriliyor. Bunun için yayımlamak üzere benden de bir yazı isteniyordu.

Tabii buna iki bakımdan çok memnun oldum. Birincisi böyle hayırlı bir işe, bir vefa örneğine öncülük eden kişinin Prof. Dr. Saim Sakaoğlu oluşuydu. İkincisi ise bu davranışa hakkıyla layık olan arkadaşımın birkaç sayıda hatırlanacak olması ve onun yaptıklarının gelecek kuşaklara aktarılmasıydı. Hatta onun için iki nüsha azdı. Daha fazla sayılarla yad edilmeliydi.

M. Ali Uz’la dostluğumuz onun avukatlığı başladığı yıllara rastlar. Bu tahminen 40 yıl eder. Bu zaman zarfında kendisi bir müddet avukatlık yaptıktan sonra, noterliğe heves etti ve noter oldu. Hatta bir süre de Karapınar ilçemizde noterlik yaptı. Daha sonraları ise noterliği de bırakarak kendisini tamamen kültür faaliyetlerine adadı. Önceleri *Konya Postası*’nın “Akademik Sayfa”sını yayımlamağa ve hazırlamağa başladı. Bu, haftada bir çıkan kültür ekiydi. Kendisi ve kültüre hizmet edenlerin yazı yazarak buluştuğu bir “ocak” olmuştu. Çok beğenildi ve çok aranır oldu. Çünkü bunun Konya’da olma-

dığı gibi Türkiye’de de bir örneği yoktu. Hem akademisyenler hem de kültür sevdalıları ellerinden geldigince yazılar yazıyorlardı. Bu yazıların birçoğu da birçok tarihi hakikatlerin ortaya çıkmasına vesile oluyordu.

Daha sonra M. Ali Uz, bu gazeteden ayrılarak *Merhaba* gazetesine geçti. Burada da aynı şekilde “Akademik Sayfalar”ı çıkarmağa devam etti. Ben her iki gazetede de yayımlanan yazıları takip ediyordum, beğeniyordum ve devamlı okuyordum. Bir gün kendisiyle karşılaştığımızda bana, “Akademik Sayfalar”da neden yazmıyorsun, her çarşamba yazılarını bekliyorum.” dedi. Bu teklifi reddedemedim. Çünkü karınca kararınca ülkem ve Konya’ya hizmet etmek benim en büyük arzumdur. Ayrıca bu teklifi yapan bir dostumdur. Böylece biz de her Çarşamba yazı yazmağa başladık ve fırsat buldukça halen yazmağa devam ediyorum, edeceğim.

M. Ali Uz Hoca'mızın
75. Yaşgününe...

Şehr-i Konya'nın beyefendisidir
Mevlâna'dan dersli çelebisidir
Konya'nın o bilgi penceresidir
Yetmiş beşlik delikanlı Uz Hoca

Eserlerinin sayısı pek çoktur
Konya'mızda eşi menendi yoktur
Özü sözü yazan kalemı haktır
Yetmiş beşlik muallimdir Uz Hoca

Gazetede dergide hep adı var
Hazinedir Akademik Sayfalar
Yıllardır kültüre kendini adar
Yetmiş beşlik müelliftir Uz Hoca

Konuşurken bal damlıyor dilinden
Nur dolar gönüller bilgi selinden
N'ola kalemı düşmesin elinden
Yetmiş beşlik muharrirdir Uz Hoca

Kalem kâğıda yazıyla bilenir
Konya'ya emeği nasıl ödenir
Şeyhülmuhammadın tek ona denir
Yetmiş beşlik münevverdir Uz Hoca

Konya Ansiklopedisi hizmeti
Gönendi bilgiyle şen memleketi
Rab artırsın ömrüne bereketi
Devrin kültür türbedarı Uz Hoca

Hizmetindendir vechine düşen nur
Bir fani için ne yüce bir onur
Evlat yaran onunla duyar gurur
Medar-ı iftiharımız Uz Hoca

Büyüğün küçüğün akar gönlüne
Muhabbetle ün katar hep ününe
Nice bakarsanız bakın dününe
Şaibesi yok ak paktır Uz Hoca

Ozan Detseli de çok sever onu
Sabah akşam herkese över onu
Rabbim âlimler tahtına ver onu
İlmin hayrhahıdır bugün Uz Hoca

İsmail Detseli

M. Ali Uz Bey, sadece bu konuda çalışmadı. Siyasal ve sosyal faaliyetlerde de bulundu. Bir ara Konya MHP il başkanlığını da yürüttü. Yıllarca Yeşilay ve Aydınlar Ocağı Başkanlığında bulundu. Bu iki dernekte çok büyük işler yaptı. Eğer kendisi bu görevleri bırakmasaydı, hiç kimse yerine aday olmayacaktı.

Yine bu kitaplar yayımlanmağa devam etti. Şu anda hatırladığıma göre iki cilt *Konya Kültürüne Hizmet Edenler* isimli bir eseri, *Saçlı Hoca Murtaza Efendi* isimli bir kitabı, *Konya Eski Eserler Kılavuzu* isimli bir eserin aktarması vardır. Ayrıca çeşitli gazetelerde sayısız makale ve araştırma yazıları...

Şu günlerde de Konya Büyükşehir Belediyemizin çok yerinde bir kararı ile yayımlanmağa başlanan *Konya Ansiklopedisi*'nin heyet başkanlığını yapıyor. Bunun ilk cildi tamamlandı ve yayımlandı. Gerçekten çok büyük bir emek ve çok büyük bir araştırma mahsulü olduğu hemen belli oluyor. Cildi de çok güzel. Tam Konya'mıza yaraşır bir cilt ve eser... Bu birinci cilt sadece (A) harfi... Daha sonra (B) ve (C) harfiyle devam edecek... Allah kolaylık versin... Bitirmeyi nasip etsin.

M. Ali Uz, bu ansiklopedi işiyle uğraşırken "Akademik Sayfalar"ın hazırlığını ve Merhaba gazetesindeki haftalık yazılarını da bırakmış değil. Bütün bunlara nasıl zaman bulduğu ve nasıl bir gayret ve azimle çalıştığı her türlü takdirin üstündedir.

M. Ali Uz dostuma bu vesileyle tekrar başarılar, gayretler ve sağlıklı yaşamlar diliyorum.

M. ALİ UZ'LA KONYA ÇARŞISI'NIN "İÇ"LERİNDE

Prof. Dr.
Haşim KARPUZ

Konu, "M. Ali Uz ve Konya Çarşısı" olunca yazılacak çok şey vardır. Hukuk, sivil toplum kuruluşları (STK) çalışmaları ile tanınan M. Ali Bey, son yıllarda biyografi ve tarih araştırmalarına kendini adanmıştır. Bu alandaki çalışmalarını 2010'da on birinci yılına giren *Akademik Sayfalar* ekleri ve monografik kitaplarıyla okuyucuya sunmaktadır. Bu konudaki görüşlerimi *Akademik Sayfalar*'ın 2008 yılındaki M. Ali Uz Özel Sayısı'nda belirtmiştim (*Akademik Sayfalar*, c. VIII, S. 10, s. 157). Onun hazırladığı *Konya Âlimleri ve Velileri, Konya Kültürüne Hizmet Edenler I, II* gibi temel başvuru kaynaklarından sonra en büyük projesi *Konya Ansiklopedisi*'dir. Bu yazımda onun yayın kurulu başkanı olarak maddeler üzerindeki bilgi birikimi ve titizliğini "çarşı" maddesi ile örneklemek istiyorum.

Çarşı, Farsça "cihar-sûk (dört sokak)" kelimesinden gelmektedir. Üstü açık veya kapalı sokaklar, alışveriş/pazar yeri olarak tanımlanabilir. Şehircilik tarihine baktığımızda pazar yeri; agora, forum ilk çağda Yunan ve Roma şehirlerinin merkezini oluşturmaktadır. Orta Çağ Anadolu ve İslam şehirlerinde iç kaleden sonra gelmekte, şehrin kalbini, merkezini çarşı oluşturmaktadır. Konya çarşısının Selçuklu devrinde Alâeddin Tepesi'nin doğusunda Karatay Medresesi ile İplikçi Camii'nin önünden dış sura kadar uzandığı sanılmaktadır. Osmanlı Döneminde

çarşı genişlemiş, 1538 tarihli Bedesten (bugünkü Özel İdare)'den Eski Matbaacılar, At Pazarı'na kadar uzandığı ve bugünkü çarşığı kapsadığı bilinmektedir.

Gelelim *Konya Ansiklopedisi*'nde çarşı maddesinin yazılmasına: Önce maddenin yazımı görevini M. Ali Uz bana verdi. 1-4 Temmuz 2010'da Bursa'da, Tarihî Kentler Birliği'nin düzenlediği Uluslararası Osmanlı Coğrafyasında Çarşı Kültürü Sempozyumu'na "Akşehir ve Konya Çarşılarının Tarihî Gelişimi ve Korumaya Sorunları" başlıklı bildiri sunmuş; dahası bütün bildirimleri dinlemiş, notlar tutmuştum. Konya çarşısı, fiziki yapısı (Bedesten, Kapan, Uzun Çarşı/Uzun Bedesten, esnaf sokakları, hanlar, pazar yerleri), kurumları (İhtisap Kanunnamesi, kehüda (taife yöneticisi), fütüvvet ehli (Ahi) bakımından tipik bir Osmanlı çarşısıydı. Ancak 1867 yılındaki büyük yangından sonra yarısı yeniden yapılmıştı. Başka bir talihsizlikte Cumhuriyet Dönemi'nde yapılan imar planlarında çarşı korunmamıştı... Maddeyi yazdım, tamamladım.

M. Ali Bey'in, Konya çarşısını çok iyi bildiği anlaşılıyordu. Zira okuduğu maddeyi bana uzatarak çarşıdaki esnaf kollarının çalıştığı sokakları (içleri), hanların ve pazar yerlerinin konumlarını yazmamı da istedi. Bunu yapamayacağımı bildirerek bu maddeyi yeniden Mehmet Uysal'a yazdırmayı önerdim. Uysal, Anadolu Selçuklu şehirlerinin mekânsal analizi konusunda dokto-

ra tezi yapmıştı, danışmanı O. Nuri Dülger'lerdi. Uysal, kendine tevdi edilen maddeyi kısa sürede yazdı. Ön düzeltmeleri yapıp maddeyi yeniden M. Ali Bey'e sundum. Tekrar okuduktan sonra: "Olmuş olmuş da girişi olmamış... Bu girişi düzelt" dedi. Ben de kendi yazdığım madde- nin girişini metne yerleştirdim. Metni yeniden okuyup düzeltmeler yaptım. Bu sırada çarşı yangınının 1868'de vuku bulduğu yazılmıştı. Bunu araştırmaya koyuldum. Hüseyin Muşmal'ın 1867 Konya çarşısı

olduğu bir çağda yaşıyoruz. Benim son görevim bu ansiklopedi madde- sini, çarşısı, ölümsüzleştiren gravür veya fotoğraflarla desteklemek. XVI. yüzyıla ait Matrakçı Nasuh'un minyatürü, 1857 Leon de Laborde'nin, Friedrich Sarre'nin (XIX. yy.) gravürleri (Pazarkapı), Yıldız Sarayı Fotoğraf Albümü (çarşı fotoğrafları), Cumhuriyet Dönemi çarşı fotoğrafları, Ali Sait Öge'nin aktüel fotoğrafları ve benim Bursa sunumumdan ancak beş görsel malzemeyi seçip ansiklopediye koyabileceğiz.

Konya Ansiklopedisi'nin en önemli özelliklerinden birisi bir şehir (mahalli/yerel) ansiklopedi olmasıdır. M. Ali Bey, ansiklopediye bu tarihî şehrin havasını, suyunu, insanlarını, ağaçlarını, çiçeklerini, böceklerini, hasılı bütün renklerini yansıtmak istiyor. Onun en çok değer verdiği madde başlıklarından birisi de "insan" varlığımız. İnsanı- mızın yaşadığı mekânlar çarşı-pazar, mahalleler, sülaleler, evler, el sanatları... Bunlar Konya'nın tarihine tanıklık eden konular. Madde yazarlarımızın çoğunu üniversitemizin hocaları oluşturuyor. Zamanında maddeler yazılmayınca M. Ali Bey sinirleniyor. Şekeri çıkıyor. Önce bana maddeyi takip ettiriyor, sonra da fırçayı atıyor, tabi yarısı bana, yarısı madde yazarına...

Bitirirken bu değerli ağabeyimizin Konya Ansiklopedisi Projesi'ni sağlıklı ve hızlı bitirebilmesi için Konya Büyükşehir Belediyesi ilgilileri ile madde yazarlarının yardımlarının kesintisiz devam etmesini istiyorum. Doğma, büyüme Konyalı olması, Konya'nın geleneksel kültürüne, çarşısına, pazarına gündelik hayatına vukufiyetini, bu eşsiz bilgi birikimini kısa sürede yazıya geçirip ansiklopediye yansıtmalarını bekliyoruz. Kendisine sıhhat ve afiyet dolu nice günler geçirmesini diliyorum.

yangınının konu edinen makalesini buldum. Yangının kesin tarihi, günü, saati belliydi: 28 Eylül 1867 Cumartesi sabahı, saat 7.00... Bu bilgiler doğrultusunda maddenin bir çıktısını kendisine verdim. Yazıyı okuduktan sonra hemen Hüseyin Bey'i bulup bir "çarşı yangını" maddesi hazırlatalım dedi. Bir hafta sonra madde geldi.

Görselliğin, görüntünün etkin

İLM-İ KONYA'NIN KUTBU

Ali IŞIK

Tahsilim dolayısıyla Türk kültürüyle genç yaşlarda ünsiyet kurmuştum. Akabinde öğretmenlik yıllarımda ünsiyeti iyiden iyiyeye koyulaştırmıştım da... Lakin kırka merdiven dayadığımda mensubu olduğum Konya kültürünün, yaşadıklarımın gayrisinin, daha "mahî"siydim. 90'lı yılların ortalarında bir dost elin apansız itivermesiyle bu engin dünyayla tanıştım. Bu engin dünyanın görkemli şah-rahında -arpa boyu kadar olsun- yol alabilirdiysem; bunu, yolun başlangıcından itibaren sırtımı sıvazlayan müşfik ellere borçluyumdur. N. Yalçın Dikilitaş, A. Sefa Odabaşı, Seyit Küçükbezirci, Haşim Karpuz, Hasan Özönder, Yusuf Küçükdağ, Saim Sakaoğlu ve en son M. Ali Uz... ("Evvel giden ahbâb"dan ilk iki isme rahmet bağlamalı "selâm" gönderiyorum.)

İlginçtir, merhum ağabeyim Dikilitaş'ın haricindekileri önce yazılarından ve sütun başlarındaki resimlerinden tanıdım. İyi ki de böyle tanıdım. Zira ruberu olduğumuzda -güncel olmayan resimler bazı kanaat yanılığlarına yol açıyorsa da- hamdolsun, önceden tanıyormuşçasına her birini günlümdeki makamına buyur ettim.

Yine ilginçtir, yukarıdaki listenin sonuncu ismi dışındakileri hep *Yeni Gazete* (bugünkü *Hakimiyet*)'nin çatısı altında tanıdım. Ama onu diğerlerinden epey sonra, sanırım 2000 yılında, o yıllarda görev yaptığım Konya Lisesinde tanıdım. Uz Hoca, Yeşilay Konya Şubesi Başkanı sıfatıyla içki ve sigara melunlarının zararlarını

konu edinen bir konferans sebebiyle okulumuzu teşrif etmişlerdi. Okulun konferans salonunda, azametinin ağırlaştırdığı kendine has yürüyüşüyle kürsüye ilerleyen uz bakışlı rengin gözleriyle bu adam, sevgili anacığımın "hörflü adam" diye nitelediği insanlardandı. İnsanda, korkudan ziyade saygı borçluluğu hissi uyandıran bu edayı daha önceleri de bazı has Konya evlatlarının erkeğinde de kadınında da görmüştüm. Bu eda, Tanpınar'ın; "Bir başkent daima başkenttir..." sözünün insandaki tecellisi olmalıydı. Öyle ya, bir başkent hep başkent kaldığına göre, bu başkent ruhu sakinlerinin genlerini de tabiatıyla işleyeceğinden "Bir başkentli de daima başkentliydi".

Mezkûr konferans sonrası kendimi ona takdim etmek için cesaretimi topladığımda Konya Lisesinin yeni binasını tarihî olanından ayıran alanın başındaki merdiven basamakları geride kalmıştı.

Onun beni bilinçli tanıması için Konya kültürü adına biraz daha fırın boşaltmam gerekiyormuş. Bunu *Akademik Sayfalar*'ın *Merhaba* gazetesindeki safahatı başlangıcındaki yazarlar toplantısına davet edildiğimde anladım. 2004 yılındaki bu toplantı, *Akademik Sayfalar*'da fakirin ona ortak olması sürecinin/şerefının de başlangıcıydı.

O, bu dönemde fakire öyle uygun ortamlar hazırlayıp öyle yüreklendirme ve özendirilmelerde bulundu ki; üretkenlik bunların tabii neticesiydi. Günümüz gençliği gibi ifade edersek; "fakire öyle asistler" yaptı ki; fakirin

yaptığı kaleye giden topa ayak koymaktan başka bir şey değildi.

Ayaklı kütüphaneleri seyrek de olsa tanımıştım. Ama “ayaklı okul”u bu dönemde onun şahsında müşahade ettim. Onunla bir çay içimi başa sohbet etme fırsatı bulanlar, onun bereketli “fırsat eğitimi”nden mutlaka nasiplenirdi. Onun böyle sohbetlerinde kızılı erkekli birçok gencin matbu Osmanlı metinlerini okumayı söktüğünün tanığıyım. Onun yönlendirme ve yüreklendirmeleri sonucu yerel gazete ve dergilerin buluşturduğu yepyeni kalemlerin de...

Bu dönemin en fazla nasiplenen de Konya kültürü oldu kuşkusuz.

Zira onun unutulmaz, fedakâr gayretleri sonucu bu tarihî şehrin yarım asırlık *Konya Ansiklopedisi* rüyası hakikate dönüştü. Yarım asır öncesi Es'le, Sural'la başlayan, son on-on beş yılda Dikilitaş'la devam eden *Konya Ansiklopedisi* çabaları muhterem ağabeyimin insanüstü gayretleriyle ete kemiğe büründü. Başlı başına kapsamlı bir yazıya konu olacak Konya Ansiklopedisi'nin serüvenine değinmeyeceğim. Yalnız, şu kadarını ifade edeyim ki; onun Konya sevdasının tezahürü cansiparane çalışmalarını şahsi menfaate hamlederek onu müthiş inciten -yakışsız tavırlarını ancak böyle tevil edebildiğim- özel-

likle biricik üniversitemiz cenahından bazı zevatı ondan helallik dilemeye, hâlâ bu şehre karşı borçluluklarının idrakinden uzak olanları da taşın altına ellerini sokmaya davet ediyorum.

Oysa o, millî ve manevî değerlerine aşkla bağlı biri olarak bu dönemde Rabbiyle baş başa kalmayı o kadar arzu ediyordu ki... Ama ne Konya ne o; birbirlerini hiç bırakamadılar, bırakacak gibi de değiller... Sözün burasında Cenab-ı Hak'tan -bizler de yanında olarak- ona başladığı bu hayırlı işin hitamını göstermesini niyaz ediyorum.

Son sözlerim de yazımın başlığını abartılı bulanlara... İnsaniyle, ailesiyle, mahallesiyle eski Konya'yı günümüzde arayan kaç kişi sayabilirsiniz? Bu bağlamıyla bu sorunun tek cevabı M. Ali Uz'dur. Onca yoğunluğuna rağmen şehrimizin tapu ve nüfus arşivlerinde hâlâ iğneyle kuyu kazmaktadır. O bununla da yetinmez; Konya'nın hayatta kalabilmiş mahalle ve sokaklarıyla, köklü ailelerinin son temsilcileriyle, kâğıt üzerindeki arşiv bilgilerini somutlaştırma adına yorgun bacaklarının isyanını hep göz ardı eder. Başta *Konya Âlim ve Velileri* olmak üzere kaleme aldığı onlarca eser hep bu fedakârlığın bereketli neticeleridir.

Sözü uzatmaya hiç gerek yok. Şu anda Konya'nın; geçmişiyile, hâliyle, geleceğiyle ilgili her bir zenginliği, her bir bilgisi *Konya Ansiklopedisi'*nde toplandığına, o da bu mesainin hem banisi hem serdarı olduğuna göre “kutb” sıfatı abartılı görülme gerektir. Biz çalışma arkadaşları olarak başkaca bir sıfatı ona yakıştıramıyoruz ki...

Yetmiş beş yılın yorgunluğunu taşıyan bedenine inat ikinci baharını yaşayan bu muhterem insanın baba elinden aziz elini öpüyor, Rabbimden, ona rüyasını gerçeğe dönüştürme fırsatı bağışlaması niyazımı tekrarlıyorum.